

7. Ratner, Ya.V. (1979). Aesthetic problems of the performing arts. Moscow: Iskusstvo [in Russian].
8. Khrenov, N.A. (2006). Spectacle in the era of mass uprising. Moscow: Nauka [in Russian].
9. Khrenov, N.A. (2002). The culture in the era of social chaos. Moscow: Yeditoreal URSS [in Russian].
10. Chuchin-Rusov, A. (2000). The book is a new era of the Archaic. Moscow: Obshchestvo i kniga: ot Gutenberga do Interneta [in Russian].
11. Eko, U. (1994). The Middle Ages has already begun. Moscow: Inostrannaya literatura [in Russian].

УДК 398 (477):008

*Денисюк Жанна Захарівна,
кандидат культурології,
начальник відділу наукової
та редакційно-видавничої діяльності
Національної академії керівних кадрів
культури і мистецтв
ORCID: 0000-0003-0833-2993
jannet_d7@ukr.net*

СЕМАНТИКА ІНТЕРНЕТ-ПРОСТОРУ ЯК СЕРЕДОВИЩА ФОРМУВАННЯ ТВОРІВ ПОСТФОЛЬКЛОРНОГО ТИПУ

Метою роботи є дослідження особливостей семантики інтернету як універсального інформаційного й культурного середовища, що зумовлює продукування творів постфольклорного типу. **Методологія** дослідження полягає в застосуванні аналітичного, культурологічного та семіотичного методів у вивченні семантичних особливостей інтернет-простору та формування в цьому культурному середовищі творів постфольклорного типу; компаративний метод – у зіставленні функціонування трансмісії фольклорного та постфольклорного типу з метою визначення їх знакового структурування. **Наукова новизна** роботи полягає в тому, що вперше досліджено характерні особливості семантики інтернет-простору як середовища формування творів постфольклору, структурно-змістове наповнення яких визначається знаково-символічною основою цього простору. **Висновки.** В результаті дослідження виявлено, що інтернет-простір є складною системою комунікативних та культурних відношень, які утворюють полісемантичне середовище формування і функціонування культурних текстів. Означене середовище є способом знаково-символічної комунікації, об'єктивуючи в такий спосіб реальність та розширюючи способи соціальної взаємодії, що опосередковуються інтернет-комунікацією. Превалювання постфольклорної та віртуальної свідомості й мислення, які оперують символами, образами, міфологемами, сполученими із знаковим середовищем інтернет-комунікації, сформували сегмент постфольклорних творів, які визначаються його семантикою та є відображенням реалій буття, ідей та цінностей в символах.

Ключові слова: постфольклор, семантика, семіотика, знаково-символічні коди, середовище інтернет-комунікації.

Денисюк Жанна Захарівна, кандидат культурології, начальник отдела научной и редакционно-издательской деятельности Национальной академии руководящих кадров культуры и искусств

Семантика интернет-пространства как среды формирования произведений постфольклорного типа

Целью работы является исследование особенностей семантики интернета как универсального информационного и культурного пространства, вызывающего продуцирование произведений постфольклорного типа. **Методология исследования** заключается в применении аналитического, культурологического и семиотического методов в изучении семантических особенностей интернет-пространства и формирования произведений постфольклорного типа в среде интернет-коммуникации; компаративный метод – в сопоставлении функционирования трансмиссии фольклорного и постфольклорного типа с целью определения их знакового структурирования. **Научная новизна** работы заключается в том, что впервые исследованы характерные особенности семантики интернет-пространства как среды формирования произведений постфольклора, структурно-содержательное наполнение которых определяется знаково-символической основой этого пространства. **Выводы.** В результате исследования выявлено, что интернет-пространство является сложной системой коммуникативных и культурных отношений, которые образуют многозначную среду формирования и функционирования культурных текстов. Указанная среда является способом знаково-символической коммуникации, объективируя таким образом реальность и расширяя способы социального взаимодействия, которые опосредуются интернет-коммуникацией. Превалирование постфольклорного и виртуального сознания и мышления, которые оперируют символами, образами, мифологемами, соединенными с такой же символично-знаковой средой интернет-коммуникации, сформировали сегмент постфольклорных произведений, определяющихся его семантикой, и которые являются отражением реалий бытия, идей и ценностей в символах.

Ключевые слова: постфольклор, семантика, семиотика, знаково-символические коды, среда интернет-коммуникации.

Denysyuk Zhanna, Ph.D. in Culturjlogy, Head of research and publishing activity of National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts

Semantics of the internet-space as among the formation of post-film type works

The aim of the work is to study the specifics of Internet semantics as a universal information and cultural space that causes the production of works of post-folklore type. **The methodology** of the research consists in the application of analytical, culturological and semiotic methods in the study of the semantic features of the Internet space and the formation of post-folklore type products in the Internet communication environment; The comparative method is in comparing the functioning of the transmission of folklore and post-folklore type. **The scientific novelty** of the work lies in the fact that for the first time the characteristic features of the semantics of the Internet space as a medium for the formation of post-folklore products whose structural content is determined by the symbolic-symbolic basis of this space are investigated. **Conclusions.** The research revealed that the Internet space is a complex system of communicative and cultural relations, which form a multi-valued environment for the formation and functioning of texts. This environment is a way of symbolic-symbolic communication, thus objectifying the reality and expanding the ways of social interaction, which are mediated by Internet communication. The prevalence of post-folklore and virtual consciousness and thinking, which operate with symbols and images, mythologems connected with the same symbolic-sign environment of Internet communication, formed a segment of post-folklore products, defined by its semantics, and which reflect the realities of being, ideas and values in symbols.

Key words: postfolklor, semantics, semiotics, sign-symbolic codes, medium of Internet communication.

Актуальність теми дослідження. Інформаційно-комунікативні технології та породжувані ними численні медіа-комунікації, що утворили покоління так званих «нових медіа», які ґрунтуються на цифровому відтворенні інформації, стали не лише засобами виконання безпосередньо комунікативних та інформаційних функцій, але й спричинилися до формування культурних феноменів та

практик. Інформаційне та технологічне середовище фактично зумовило кардинальні перетворення всіх сфер суспільного буття як в практичній площині, так і в аспектах світоглядного і ціннісного відношень, трансформуючи усвідомлення різних рівнів людського життя в умовах новітніх медіа-комунікацій. Відтак медіальний простір разом з нарощуванням комунікативного потенціалу сформував власне семантичне поле, утворюючи нові способи знаково-символічного освоєння і осмислення мозаїчної реальності, застосовуючи при цьому технологічний цифровий інструментарій.

За рівнем всеохопності і взаємопов'язаності інтернет-комунікація стала універсальним середовищем продукування культурних сенсів і значень, які експлікуються в сучасний соціокультурний простір, набуваючи нових обрисів у вигляді семантичних конструктів, ціннісних відношень. Середовище інтернет-комунікації спричинилося до формування нового культурного простору, який в науковому дискурсі окреслюється концептами віртуальної, мережевої, дигітальної, цифрової культури; ряду мистецьких явищ з переважанням візуального компоненту на основі медіа-технологій з використанням комп'ютерної графіки, відео-інсталяцій, що створюють мультисенсорний інтерактивний простір.

Інтернет-комунікація, яка в своїй основі функціонування має технічний субстрат і опосередковується технічними засобами трансляції, привнесла нові способи взаємодії з різними рівнями осмислення буттєвої реальності суспільства загалом та людини зокрема. Як інтерактивне динамічне середовище інтернет ґрунтується на власних текстуально-символічних принципах організації простору, що орієнтуються на плюральність та множинність інтерпретації.

Ставши середовищем, що забезпечує реалізацію індивідуальних культурних практик, які пов'язані із задоволенням творчих, комунікативних розважально-ігрових потреб, інтернет відкрив можливості до творення та циркулювання сегменту культурної творчості, яка ґрунтується на семантиці віртуального тексту, поєданого з особливим типом свідомості. Остання включає в себе пласт буденної свідомості, бажання індивіда, його несвідомі інстинкти, уявлення, ідеї, образи, що дають можливість людині існувати в сучасному техногенному суспільстві, зберігаючи при цьому свою автентичність та індивідуальність [4, 37]. Таким чином, в результаті ми маємо культурні зразки, які за своїми змістово-типологічними рисами, способом трансмісії належать до постфольклору, який формується й існує в межах інформаційно-комунікативного простору інтернету.

Метою роботи є дослідження особливостей семантики інтернету як універсального інформаційного й культурного середовища, що зумовлює продукування творів постфольклорного типу.

Аналіз досліджень і публікацій. Теоретичною основою дослідження стали наукові праці з семіотики культури таких дослідників, як Р. Барт [1], А. Вежбицька [2], Дж. Ділі [3], Е. Кассіреп [7], Ю. Лотман [13], Ч. Пірс [20], У. Еко [25].

Питання осмислення знаково-символічної природи медіа-комунікацій загалом, та інтернету зокрема, а також існування в їх межах культурних текстів знайшло відображення в роботах вітчизняних дослідників: С. Іщука [6],

Л. Компанцевої [9], В. Коновала [10], Л. Найд'янової [16], А. Скробот [23]. Серед науковців ближнього зарубіжжя означеній проблематиці присвятили роботи О. Корабльова [11], В. Курбатов [12], Н. Лук'янова [14], О. Ляшенко [15], Ж. Пампура [19], К. Черкесова [24], Т. Юдіна [26].

Виклад основного матеріалу. Протягом відносно незначного періоду розвитку інтернет-комунікація набула стійких ознак та характеристик, які якісно вирізняють її з-поміж інших медіа. Пріоритетність візуального компоненту над вербальним з додаванням відео- та звукоряду, анімації дали можливості символічно-текстових поєднань, які утворили синтетичне семантичне середовище існування зразків інтернет-культури. Фактично інтернет з точки зору семіотики є вторинною семіотичною системою, що використовує вже існуючі знаково-символічні коди на основі перетворень яких з доданими новими елементами вибудовуються нові конструкти.

У визначенні сутності особливостей семантики інтернет-середовища важливу роль відіграє розуміння принципів його організації та функціонування, що обумовлюється комунікативними й технологічними чинниками. До засадничих понять інтернет-комунікації Л. Компанцева відносить гіпертекст, віртуальний дискурс, віртуальну реальність, такий само простір і час [9, 3]. Інтернет-комунікація характеризується також інтерактивністю, варіативністю, особливим співвідношенням наявної інформації зі знаковими системами її кодування, появою знаків без означуваного, активною взаємодією із позамережовим середовищем. Всі ці чинники утворюють єдиний простір, в межах якого функціонують різноманітні тексти, що ним і формуються та опосередковуються. Так само вони виступають визначальними у започаткуванні різноманітних гібридних візуально-текстових жанрів та загалом у віртуальному дискурсі інтернет-середовища.

У відображенні його головних тенденцій С. Іщук називає таку головну якість, як гіпертекстуальність, до характерних ознак якої відносить ризомність, фрагментарність, інтертекстуальність, мультимедійність. Наявні тексти в інтернет-мережі дослідник окреслює як полісемантичні утворення, що містять вербально-графічні, візуально-образні, візуально-інформативні коди, які транслюють, генерують та акумулюють сенси [6, 12]. Використання різних знакових систем і їхнє перенасичення в межах одного тексту (гіперпосилання, картинки, емотикони та інші елементи, які позбавлені фонетичного еквіваленту), обумовлюють тенденцію сприймати такий текст як гештальт [22, 27].

Медіа-середовище, яке сформувалося новими комунікаційними технологіями, що визначають його семантичні поля, активно увійшло в процес символічного конструювання реальності. В процесі комунікації та семантичних відношень між знаками головним чинником, на думку Н. Лук'янової, постають інтерпретанти як метасеміотичний конструкт, який встановлює знаковий характер відносин між відправником і отримувачем в процесі комунікації. Сам процес інтерпретації знака, як зазначає дослідниця, є з'єднанням всіх ланок в послідовний ланцюг, що встановлює відносини між різними способами вживання вихідного знака, а також задає можливість його розпізнавання і визнання в комунікаціях [14, 141]. Таким чином, учасники процесу комунікації перетворюють полісеман-

тичне знакове повідомлення/текст на своєрідний процес медіа-гри з декодування всіх його сенсів і конотацій або надання йому нових, що обумовлює вихід процесу на новий рівень із залученням нових комунікантів. Відтак всі твори, що існують в умовах інтернет-комунікації, є динамічними, інтерактивними, які постійно зазнають змін, з акцентуванням уваги на тих чи інших їхніх семемах.

З точки зору знаково-символічної репрезентації культурні тексти/твори інтернет-середовища є полікодовими багаторівневими утвореннями з варіативною інтерпретацією на основі конотацій, контекстних та фонових знань, характерних для певного соціокультурного простору.

Твори постфольклорного типу, які почали формуватися в надрах міської урбаністичної культури, за твердженням С. Неклюдова, пов'язувалися, насамперед, з іншими способами задоволення культурних потреб людей, та були за своєю сутністю і змістом доволі маргінальними й фрагментованими відповідно до суспільного та субкультурного розшарування [18]. В ході розвитку та змістових і типологічних перетворень такі культурні зразки, сполучаючись з численними мозаїчними фрагментами сучасної дійсності, спонтанної повсякденної культури, породили культурні продукти, які вийшли поза межі суто фольклорної традиції, проте, зберегли при цьому основні її характеристики, як-от довільний характер зародження і розвитку, приналежність до непрофесійного середовища, усний тип побутування та синкретичний зміст. Поява інтернет-комунікативного середовища зумовила «перебирання» на себе формування і поширення таких творів в якісно новому форматі, замінивши усну традицію письмово-усною, з огляду на тип комунікативних відношень [17].

Твори постфольклору, які утворюються семантичними полем інтернет-середовища, на думку А. Колістратової, належать до культурної стадії, яка заснована на переважанні багатоканальної, візуальної форми комунікації, а основні їх характеристики збігаються з характеристиками класичних фольклорних текстів, а саме: анонімність і колективність авторства, поліваріативність, традиційність [8, 88].

Таким чином, сучасний постфольклор виконує ту ж саму функцію, задовольняючи потребу в осмисленні подій об'єктивної реальності, яка здійснюється на рівні масової свідомості, сполучаючись з міфологемами та стереотипами сприйняття і відтворення, які здатні до цілісного формування актуальної картини світу з її цінностями, відношеннями, нагальними потребами часу. Особливий наголос в даному аспекті робиться окремими дослідниками на існуванні й активізації так званої постфольклорної свідомості, яка розглядається як пласт буденної свідомості, сформованої сучасним суспільством, що відображає його проблематику в її безперервному оновленні. Постфольклорна свідомість, за визначенням О. Жарової, тяжіє до ексклюзивності і проявляється як прагнення її носіїв виділитися на тлі загальної суспільної свідомості, сприяючи формуванню окремого світу цінностей [4, 38]. Проте в даному контексті варто звернути увагу на й на думку В. Курбатова, який говорив про символічність віртуального мислення, сформованого інтернет-середовищем. Таке мислення, за визначенням дослідника, зумовлювалося феноменом поліфонічності свідомості, яка

пов'язувалася з множинністю інтерпретації інформаційного контенту та інтерактивністю комунікативного процесу в інформаційному просторі [12, 69].

В свою чергу, це знаходить прояв в характері існування постфольклорних творів в мережі інтернет, які не лише реагують і відображають актуальні події життя, а й, до певної міри, можуть бути медіавірусами з власним циклом зародження й існування. До таких медіавірусів належать інтернет-меми – найбільш «швидкий» тип творів постфольклорного типу за своїм розповсюдженням, які виступають структуроутворюючими базовими елементами інших творів постфольклору.

Меми вбирають фрагменти інформації, знаки, графічні зображення тощо, та існують в певному циклі, який є досить короткотривалим, наприкінці кожного такої мем витісняється іншим, більш актуальним, в окремих випадках може повторюватися в інших варіаціях постфольклорних творів. Так, дослідники Т. Попова і Д. Колесова зазначають, що меми проходять три етапи формування: на першому етапі мем просто реплікується в подібних контекстах; на другому етапі меми починають переосмислюватися і спрощуватися, переробляються за допомогою фотомонтажу, доповнюються іншими написами, тобто активно беруть участь в процесі виробництва текстів як готові блоки; на третьому етапі розвитку мем перетворюється на символ, що вказує на якийсь загальновідомий зміст, абстрактну графему, яка володіє соціально значущою функцією [21, 88]. Такий циклічний алгоритм загалом є характерними для творів постфольклорного типу, які фактично є відображенням поточних актуальних подій життя в послідовності їх хронології.

Сучасний формат функціонування постфольклору інтернет-середовища з особливим способом організації візуально-вербальних знакових систем в розрізі досліджуваної проблематики висуває на перший план, власне, контекстне семантичне поле інтернету як культурно-інформаційного середовища, що і є структуроутворюючим та змістово наповнює конотаційні рівні творів постфольклору. З цієї точки зору, це дозволяє розглядати постфольклорні твори інтернету цілісно в єдності семіосфери, що постає способом кодування актуальної реальності буття. Так само, розглядаючи категоріальні аспекти традиційного фольклору, дослідниця О. Івановська у вивченні семантичних рівнів фольклорного тексту як змістового цілого та сукупності знакових елементів, особливий наголос робить на їх поєднанні з контекстною етнографічною дійсністю, що визначає історико-генетичні та онтологічні чинники творення [5, 7].

Висновок. Отже, можемо підсумувати, що інтернет-простір є складною системою комунікативних та культурних взаємовідношень, які утворюють полісемантичне середовище формування і функціонування культурних текстів. Означене середовище є способом знаково-символічної комунікації, об'єктивуючи в такий спосіб реальність та розширюючи способи соціальної взаємодії, що опосередковується інтернет-комунікацією. Превалювання постфольклорної та віртуальної свідомості й мислення, які оперують символами, образами, міфологемами, сполученими зі знаковим середовищем інтернет-комунікації, сформували сегмент постфольклорних творів, які визначаються

семантикою інтернету та є відображенням реалій буття, ідей та цінностей в символах.

Література

1. Барт Р. Основы семиологии // Барт Р. Нулевая степень письма / Р. Барт. – М. : Академ, проект, 2008. – С. 275–373.
2. Вежбицкая А. Семантические универсалии и описание языков / Пер. с англ. А. Д. Шмелева под ред. Т. В. Булыгиной. – М.: Языки русской культуры, 1999. – 780 с.
3. Ділі Дж. Основи семіотики / Пер. з англ. та наук. ред. А. Карась. – Львів: Арсенал, 2000. – 252 с.
4. Жарова О. С. Постфольклорный имморализм / О. С. Жарова // Научно-методический журнал «XXI век: итоги прошлого и проблемы настоящего плюс». – Вып. 03(07). – Пенза: Изд-во Пенз. гос. технол. акад., 2012. – С. 37–41.
5. Івановська О. П. Суб'єктно-образна система фольклору: категоріальний аспект: автореф. дис... д-ра філол. наук: 10.01.07 / О. П. Івановська ; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – К., 2007. – 39 с.
6. Іщук С. М. Інтернет-комунікації в контексті культури інформаційного суспільства: автореф. дис. ... канд. філос. наук: 09.00.04 / Нац. авіаційний ун-т. – К., 2012. – 22 с.
7. Кассирер Э. Философия символических форм. – Т. 1. Язык / Э. Кассирер. – М.; СПб.: Университетская книга, 2001. – 271 с.
8. Колистратова А. В. Эпоха постмодерна и фольклор: отсутствие субъекта высказывания / А. В. Колистратова // Филологические науки. Вопросы теории и практики. – Тамбов: Грамота, 2011. – № 2 (9). – С. 88–90.
9. Компанцева Л. Ф. Інтернет-комунікація: когнітивно-прагматичний та лінгвокультурологічний аспекти: автореф. дис... д-ра філол. наук: 10.02.02 / Л. Ф. Компанцева ; НАН України. Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні. – К., 2007. – 36 с.
10. Коновал В. Поняття семіотичних конструктів / В. Коновал // Схід. – 2015. – № 6. – С. 25–30.
11. Кораблева Е. В. Смысловые парадигмы современной знаково-символической реальности / Е. В. Кораблева // Антропологічні виміри філософських досліджень. – 2013. – Вип. 4. – С. 91–99.
12. Курбатов В. И. Символическое виртуальное сетевое мышление: новая эпоха, или эпоха новостей / В. И. Курбатов // Гуманитарий Юга России. – 2013. – № 1. – С. 64–74.
13. Лотман Ю. М. Семиосфера / Ю. М. Лотман. – СПб. : Искусство-СПб, 2010. – 704 с.
14. Лукьянова Н. А. Коммуникативно-семиотические стратегии конструирования социальной реальности / Н. А. Лукьянова // Известия Томского политехнического университета. – 2009. – Т. 315. – № 6. – С. 138–143.
15. Ляшенко Е. С. Семиотический аспект интернет-культуры / Е. С. Ляшенко // Гуманитарный вектор. – 2011. – № 2 (26). – С. 99–105.
16. Найдьонова Л. М. Візуальна творчість в інтернет-спілкуванні / Л. М. Найдьонова // Збірник наукових праць Інституту психології ім. Г.С. Костюка АПН України «Актуальні проблеми психології» у 12 томах / За ред. В. О. Моляко. – Т. 12. – Вип. 10. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2010. – Ч. I. – 2010. – С. 406–413.
17. Неклюдов С. Фольклор и его исследования: век двадцатый / С. Неклюдов [Электронный ресурс]. – Электрон. дан. (1 файл). – Режим доступа: <http://www.culture29.ru/upload/medialibrary/73b/73bb571cb38f26cf4e596284aacc6b01.pdf>

18. Неклюдов С. Ю. Фольклорные традиции современного города / С. Ю. Неклюдов [Электронный ресурс]. – Электрон. дан. (1 файл). – Режим доступа: <http://www.culture29.ru/upload/medialibrary/f67/f67211a724844c58553b17ad1374f56a.pdf>
19. Пампура Ж. В. Семиотический подход к средствам массовой информации (СМИ) / Ж. В. Пампура // Вестник КрасГАУ. – 2010. – № 8. – 165–168.
20. Пирс Ч. С. Начала прагматизма. – Т. 2. – Логические основания теории знаков. – СПб.: Лаборатория метафизических исследований философского факультета СПбГУ; Алетейя, 2000. – 352 с.
21. Попова Т. И., Колесова Д. В. Визуализация информации как тенденция развития современного текста / Т. И. Попова, Д. В. Колесова // Медиалингвистика. – 2015. – № 4 (10). – С.83–94.
22. Савенкова Е. В., Иваненко Е. А., Корецкая М. А. По ту сторону речи и письма: коммуникативные практики интернет-сообществ / Е. В. Савенкова, Е. А. Иваненко, М. А. Корецкая // Международный журнал исследований культуры. – 2012. – № 3(8). – С. 24–34.
23. Скробот А. І. Комуникативно-прагматичний аспект Інтернет-комунікації / А. І. Скробот // Наукові записки [Національного університету «Острозька академія»]. Сер. : Філологічна. – 2013. – Вип. 33. – С. 127–128.
24. Черкесова К. И. Культура как знаково-символическая система хранения информации / К. И. Черкесова // Наука. Искусство. Культура. – 2017. – Вып. 1 (13). – С.199–201.
25. Эко У. Роль читателя. Исследования по семиотике текста / Пер. с англ. и итал. С. Д. Серебряного. – СПб.: Симпозиум, 2005. – 502 с.
26. Юдина Т. В. Универсальные и специфические характеристики Интернета как формы коммуникации / Т. В. Юдина // Язык СМИ как объект междисциплинарного исследования / под ред. Володиной М. Н. – М., 2003. – С.401–407.

References

1. Bart, R. (2008 Fundamentals of Semiology. Bart R. Zero-degree letter, M. : Akadem, proekt), pp. 275–373 [in Russian].
2. Wezhibitskaya, A. (1999). Semantic universals and description of languages. M.: Jazyki russkoj kul'tury [in Russian].
3. Dili, J. (2000). Fundamentals of semiotics. L'viv: Arsenal [in Ukrainian].
4. Zharova, O.S. (2012). Post-folklore immorality. Nauchno-metodicheskij zhurnal «XXI vek: itogi proshlogo i problemy nastojashhego pljus», 03 (07), 37–41 [in Russian].
5. Ivanovovska, O.P. (2007). Subject-imagery folklore: the categorical aspect. Extended abstract of candidate's thesis. K. [in Ukrainian].
6. Ishchuk, S.M. (2012). Internet communication culture in the context of the information society. Extended abstract of candidate's thesis. K. [in Ukrainian].
7. Cassirer, E. (2001). Philosophy of symbolic forms. Vol. 1. Language. M.; SPb.: Universitetskaja kniga [in Russian].
8. Kolistratova, A.V. (2011). Post-modern era and folklore: the absence of the subject of utterance. Filologicheskie nauki. Voprosy teorii i praktiki, 2 (9), 88–90 [in Russian].
9. Kompantseva, L.F. (2007). Internet communication: pragmatic and cognitive-linguistic and cultural aspects. Doctor's thesis. [in Ukrainian].
10. Konoval, V. (2015). Notion of semiotic constructs. Shid, 6, 25– 30 [in Ukrainian].
11. Korableva, E.V. (2013). Semantic paradigms of the modern symbolic-symbolic reality. Antropologichni vymiry filosofsk'kykh doslidzhen', 4, 91– 99 [in Ukrainian].
12. Kurbatov, V.I. (2013). Symbolic virtual network thinking: a new era, or the era of news. Humanytaryy Yuha Rossyy, 1, 64–74 [in Russian].
13. Lotman, Yu. M. (2010). Semiosphere. SPb. : Yskusstvo-SPb [in Russian].
14. Lukyanova, N.A. (2009). Communicative-semiotic strategies for constructing social reality. Izvestija Tomskogo politehnicheskogo universiteta, vol.315, 6, 138-143 [in Russian].

15. Lyashenko, E.S. (2011). The Semiotic Aspect of Internet Culture. *Gumanitarnyj vektor*, 2 (26), 99–105 [in Russian].
16. Naidenova, L.M. (2010) Visual creativity in the online unions. *Proceedings of the Institute of Psychology. GS Kostyuk APS of Ukraine «Actual problems of psychology»* in 12 vol., Vyp. 10., ch.1, pp. 406–413). Zhytomyr: Vyd-vo ZhDU im. I. Franka [in Ukrainian].
17. Nekludov, S. Folklore and his research: the twentieth century. Retrieved from <http://www.culture29.ru/upload/medialibrary/73b/73bb571cb38f26cf4e596284aacc6b01.pdf> [in Russian].
18. Nekludov, S. Yu. Folk traditions of the modern city. Retrieved from <http://www.culture29.ru/upload/medialibrary/f67/f67211a724844c58553b17ad1374f56a.pdf> [in Russian].
19. Pampura, Zh. V. (2009). The Semiotic Approach to the Media (Mass Media). *Vestnik KrasGAU*, 8, 165–168 [in Russian].
20. Pierce Ch. S. The beginning of pragmatism. Vol. 2. Logical foundations of the theory of signs. SPb.: Laboratorija metafizicheskikh issledovanij filosofskogo fakul'teta SPbGU; Aletejja [in Russian].
21. Popova, T.I., Kolesova, D.V. (2015). Visualization of Information as a Trend of Development of Modern Text. *Medialingvistika*, 4 (10), 83–94 [in Russian].
22. Savenkova, E.V., Ivanenko, E.A., Koretskaya, M.A. (2012). Beyond Speech and Writing: Communicative Practices of Internet Communities. *Mezhdunarodnyj zhurnal issledovanij kul'tury*, 3 (8), 24–34 [in Russian].
23. Skrobot, A.I. (2013). Communicative-pragmatic aspect of Internet communication. *Naukovi zapysky [Natsional'noho universytetu «Ostroz'ka akademiya»]*, 33, 127–128 [in Ukrainian].
24. Cherkesova, K.I. (2017). Culture as a symbolic system of information storage. *Nauka. Iskusstvo. Kul'tura*, 1 (13), 199–201 [in Russian].
25. Eco, U. (2005). The role of the reader. *Research on semiotics of text*. SPb.: Simpozium [in Russian].
26. Yudina, T.V. (2003) The universal and specific characteristics of the Internet as a form of communication. *The language of the media as an object of interdisciplinary research*, M., pp. 401–407) [in Russian].

УДК 351.85(477):008

*Хлебосолов Ігор Олексійович,
здобувач Національної академії керівних
кадрів культури і мистецтв*

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО КУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ

Мета роботи полягає у здійсненні культурологічного аналізу державного регулювання національного культурного простору України, спрямованого на розбудову національного культурного простору, детермінованого, з одного боку, недавнім пануванням традицій радянської унітарної політики, з іншого – запровадженням інновацій у сфері державного регулювання в галузі культури. **Методологія дослідження.** У дослідженні використано компаративний, соціокультурний, інтегративний методи дослідження. При дослідженні проблеми було також взято до уваги постмодерністські та синергетичні дослідницькі парадигми в галузі культурології, а також загально-філософська методологія, що ґрунтується на засадах детермінізму та діалектики. Використання вказаних методів дослідження сприяло систематизації емпіричного матеріалу й отриманню власних теоретичних результатів. **Наукова новизна** одержаних результатів